

AD QVODLIBETARIAM QVÆSTIO MEDICAM

matutinis agitenda disputationibus in scholis Medicorum die Iouis 22. Nouembris
magistrò Ioanne AKAKIA Doctore Medico moderatore sapientissimo.

An respiratio voluntaria.

F T s i anima, vna & simplex, omnium facultatum, & operationum fons perhibeatur, varijs tamen corporis in partibus suas virtutes & diuinitatisignificulos ostentat, propterea etiam corpus illius futurum domicilium, tot numerisabsoletum, tot membris varia atque mirabili inter te articulatione alligatis constans, multiplices motionum obtinuit officinas. Hinc naturalem facultatem, vt venarum ortus necnon sanguinis caturigines in hepate, Vitalē vero & arteriarum *iffari* in corde, Animalem denique vt sensitiuarū actionū, arbitarij motoris & nervorum originem Medici constituunt in cerebro, in quo etiam volentes rationi tanquam superiori mancipatur, indeque censoria potestate dirigit obsequia reliquarum & præcepta singulis obunda decernit.

IX triplici harum in corpore regionum differentia, triplex motus voluntarij discrimen exurgit, in quo animæ principatus emicat, vitalis cuius est quidem maior quam animalis necessitas licet dignitas inferior, nam cū cordi in medio pectore solum veluti Principi in palatio à natura ipsa cōcessum fuerit, vt facilior per omnia mēbra viuifici caloris fieret influxus, cerebro tamen vt Imperatori subijcitur, eidemque operas præstat vicarias. Nobilior est sentire & moueri ex animi sententia quam viuere simpliciter, tertia restat motus species videlicet naturalis qui parium est nutriciaium, quod autem motus ille sit voluntarij atq; à cerebro per nervos in omnes corporis partes illabitur manifeste apparet quando cum excitare possumus quiescentem & sedare dum sit, illius retardandi accelerandique potestatem habemus

καρπὸς τοῦ τῆς ἀνταποδείξεως ἐν τῇ προαίρεσι cum in cordis, arteriarum, venarumque motibus talis libertas non concedatur.

Vitalis spiritus, & calor natiui ad vitam eadem quoque est ad cordis refrigerium respirationis necessitas, calor enim iste feruidus, non solum immodici frigoris appulsu extingui potest, sed etiam pabuli refrigerantis inopia marcescere, nec non moderata ventilationis defectu suffocari, quod ne accidat, in desinenti agitatione cor incalcescit, arque ingenti flamma exarsuans, respirationis opem implorat, ut in eundem quo flagrat temperetur, fuliginisque sursum tollatur, pulmones ipsamque sentienti facilitatem vellicet, & morricem vim rapit in subsidium, neque enim satis pullatione sua refrigeratur.

MOTRIX itaque cerebri facultas cordis necessitate tanquam stimulus excita, Thoracem & diaphragma molli ter attolles pulmones dilatat, qui proinde ambientis nos aeris affluxu implentur, ibi inspiratus concoquitur & præparatur, ut sit calori in corde refrigerando, nutriendis conficiendisq; spiritibus consocialis, eodem tramite fuliginosa excrementa & conflagrationis cineres per expirationem eliminantur, sicque duæ dantur huius operationis partes intermedia quiete distinctæ, inspiratio, quæ attrahendo aeri, & expiratio, quæ propellendo disfuliginibus inferuit.

INSTRUMENTA huius respirationis motui addita, sunt in duplici discrimine, quædam propria dici possunt, quædam vero omnibus voluntariis functionibus communia, ut cerebrum à quo omnis motus in subiectas partes influit, ut neruus faculatis vehiculum qui spiritus motorios in musculum immediatum voluntarij motus organum defert, unde anima in cerebro veluti eques in curru, musculos neruis quasi equos habens moderatur, ad attractionem aeris, hunc excipiunt nares organum inspirandi, expirandi que ordine primum, quo in munere, os naribus fert suppetias, si animal labore, alias nil opus est: pars quædam aeris rapitur ad cerebrum, reliqua per obliquos ad palatum meatus delabitur, inde quæ ab epiglottide, & larynge mittitur per asperam arteriam in pulmones, vbi extremam manum assequuta per arteriam venosam in sinistram cordis ventriculum traducitur.

Ergo respiratio est voluntaria.

Propugnabat Lutetiæ Parifiorum ANTHONIVS BIMBAVL Aurelianus, Scholæ Medicæ Archidiaconus, Anno Domini 1612.

DOMINI DOCTORES DISPVTVRI.

M. Ioannes AKAKIA Praefes.

M. Gaspardus Brayer.

M. Nicolas Haynaut,

M. Philbertus Guibert.

M. Ioannes Pietre.

M. Ioannes Cousin.

M. Claudius Boyuin.

M. Ph. Harduinus de saint Jacques.

M. Nicolaus Marchant.

